

Arrest

nr. 110 230 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 mei 2013 heeft ingediend om (de schorsing van de tenuitvoerlegging en) de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk/ongegrond verklaard wordt van 22 maart 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Helen VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Samuel DEBRUYNE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Edda MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 maart 2013 hebben verzoekers een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie deze laatste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter dd. 18.03.2013 een medisch getuigschrift over gedateerd op 07.03.2013. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 18.03.2013, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RW dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.00.2011)..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan:

"Schending van art. 9ter §3 - 3° Vr.W. 15.12.1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd weldegelijk voorgelegd bij de aanvraag (dd. 18/03/2013)...! Minstens maakt onjuist motiveren een schending van de materiële motiveringsverplichting uit! Er kan geen sprake zijn van enige onontvankelijk op basis van een vormfout. Het gebruikte medisch getuigschrift was het type-attest van de Dienst Vreemdelingenzaken zelf. Het was - in weerwil van hetgeen verweerster klaarblijkelijk beweert - als stuk 13 voorgelegd en gevoegd bij de aanvraag dd. 18.03.2013...! Het verzoek dd. 18.03.2013 ex art. 9ter Vr.Wet met de stukkeninventaris en aldaar voorgelegde het stuk 13 worden thans voor de goede orde andermaal gevoegd (stuk 7). Het type medisch attest was op 07/03/2013 ingevuld en ondertekend door de specialist- geneesheer (nefrologiste Dr. L.M. Reyns). Het attest was dus ook actueel en (op het ogenblik van ruimschoots minder dan (de vereiste) drie maanden oud. De huisdokter (Dr. Hans Ghesquière) vulde onderaan een passus toe, afgestempeld, ondertekend en gedateerd. In weerwil van hetgeen verweerster aldus verkeerdelijk stelt, is het noodzakelijke medische getuigschrift weldegelijk gevoegd. Er is meer. Huidig art. 9ter Vr.W 15.12.1980 vereist bij de beoordeling van de ontvankelijkheid doch ook van de gegrondheid van de aanvraag dat het medisch attest voldoet aan de eisen gesteld door art. 9ter § 1, al. 1, 4e lid VW 15.12.1980. Het door verzoekers op 18.03.2013 aan verweerster gerichte verzoekschrift tot machtiging tot verblijf wegens medische redenen, met medisch attest, vermeldt in elk geval uitdrukkelijk de graad van de ernst van de ziekte alsook de noodzakelijke behandeling van de ziekte waaraan verzoeker lijdt, met name chronische nierinsufficiëntie met hypertensie, waarvoor behandeling (inzonderheid medicamenteus en nierdialyse) zich opdringt (stuk 7). Dit wordt niet betwist door verweerster. Nu de graad van de ernst van de ziekte alsook de noodzakelijke behandeling van de ziekte in het medisch attest opgesomd en gespecificeerd zijn, is voldaan aan de formele voorwaarden van het medisch getuigschrift. Ook nog steeds is de medische situatie van verzoeker Artak KHACHATRYAN ernstig en acuut. De medische behandelingen zijn noodzakelijk en continue opvolging is vereist. Dr. Liza Reyns (nefrologiste) verklaart dat een 'verdere achteruitgang van de nierfunctie' aan de orde is, waarbij 'levenslange follow-up' zich opdringt. Hoe dan ook, aan de medische voorwaarden is derhalve weldegelijk voldaan, in illo tempore (ten tijde van het verzoek) en ook actueel. De bestreden beslissing derhalve dient te worden vernietigd."

2.1.2. Verzoekers betogen dat zij aan de aanvraag om machtiging tot verblijf onder stuk 13 wel degelijk het type-attest van de Dienst Vreemdelingenzaken hebben gevoegd, en dat de gemachtigde van de staatssecretaris met dit attest geen rekening heeft gehouden.

In casu heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing wel rekening gehouden met het medisch attest van 7 maart 2013 dat bij de aanvraag was gevoegd, zoals ook blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing waarin uitdrukkelijk naar dit attest verwezen wordt. Evenwel heeft de gemachtigde van de staatssecretaris vastgesteld dat dit attest niet was opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet, zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter dd. 18.03.2013 een medisch getuigschrift over gedateerd op 07.03.2013. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 18.03.2013, dus na de invoegingstreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011. en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RW dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)”

Verzoekers bewering dat geen rekening is gehouden met het medisch attest van 7 maart 2013 dat als stuk 13 aan de aanvraag gevoegd was, mist derhalve feitelijke grondslag.

Verzoekers gaan niet in op de concrete motivering in de bestreden beslissing dat dit niet is opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter §1 van de vreemdelingenwet, zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

Verzoekers beperken zich tot de loutere bewering dat hun aanvraag om machtiging tot verblijf de graad van ernst van de ziekte vermeldt alsook de noodzakelijke behandeling, hetgeen de gemachtigde niet zou betwisten.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft vastgesteld dat het vereiste model niet werd gebruikt, hetgeen nochtans door de wetgever uitdrukkelijk voorzien werd, wat op zich reeds volstond om de aanvraag 9ter onontvankelijk te verklaren.

Het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geeft in de bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden.

Artikel 4 van voormeld KB dd. 24.01.2011 bepaalt immers dat “Artikel 7, van hetzelfde besluit [van 17.05.2007] wordt vervangen als volgt :

“Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter. § 1. vierde lid en § 3, 3° moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd.

Behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, § 3 van de wet, geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de ambtenaar-geneesheer, van de geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde, of van de deskundige, bedoeld in artikel 9ter, § 1 van de wet.”

Uit het administratieve dossier blijkt dat het medisch getuigschrift bijgevoegd door verzoekers, niet voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het voormelde KB. Het bijgevoegde attest bevat verscheidende van de door de wetgever noodzakelijk geachte vermeldingen niet, en volgt evenmin het model dat door de wetgever werd voorgeschreven.

Artikel 9ter §3 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; 4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling”.

In tegenstelling tot het oude artikel 9ter eist het nieuwe artikel het aanvoeren van een medisch getuigschrift waarvan niet enkel de medische inhoud (vermelding van ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling) maar ook de vorm voorgeschreven wordt. (Art 9ter §1).

Gezien de concrete inhoud van het (nieuw) artikel 9ter §1, noopt de gezamenlijke lezing van artikel 9ter § 1 van de vreemdelingenwet voormeld en nieuw artikel 7 §1 van het K.B. van 17 mei 2007 voormeld, tot de vaststelling dat de aanvraag 9 ter dient vergezeld te zijn van een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Indien deze stukken niet of slechts gedeeltelijk voorliggen, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Art 9ter §3, 3° van de vreemdelingenwet voorziet niet enkel in de onontvankelijkheid van de aanvraag indien het aangevoerde medisch getuigschrift een medisch inhoudelijk gebrek toont, maar evenzo indien “het standaard medisch getuigschrift” niet wordt voorgelegd.

De wetgever heeft de ontvankelijkheid van de aanvraag niet enkel willen doen afhangen van de aanwezigheid in het medisch attest van de voorgeschreven medische informatie. Hij achtte de conforme vorm van dit medisch attest even belangrijk gezien het gebrek aan conformiteit, net zoals een medisch-informatief gebrek, evenzeer de onontvankelijkheid van de aanvraag tot gevolg heeft. De wetgever heeft tevens geen gradatie ingevoerd m.b.t. de vormelijke conformiteit. Hieruit moet worden afgeleid dat, hoewel de gemachtigde voortaan de exclusieve bevoegdheid heeft bij de beoordeling van de ontvankelijkheid (aanhef art 9ter §3) van de aanvraag, zijn nazichtbevoegdheid van de vormelijke conformiteit van het medisch attest hem niet toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden. Hij dient zich te beperken tot de vaststelling of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het standaard medisch getuigschrift gepubliceerd als bijlage bij het KB van 24 januari 2011. De wet schrijft immers niet voor dat de aanvraag ontvankelijk dient te worden verklaard indien het voorgelegde medische attest min of meer of quasi gelijkaardig is met het standaard medisch getuigschrift gepubliceerd als bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

De gemachtigde van de Staatssecretaris heeft de wettelijke verplichting om het medisch attest dat naar de vorm en/of naar de inhoud enigszins afwijkt van het standaard medisch attest niet te aanvaarden als standaard medisch getuigschrift, en de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9ter van de vreemdelingenwet dienvolgens onontvankelijk te verklaren.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoekers summiere en vage beschouwingen dat de graad van ernst van de ziekte en de behandeling vermeld worden, doen geen afbreuk aan de bestreden beslissing. Terwijl ook hun beschouwingen dat de medische toestand van verzoeker ernstig en acuut zijn, niet relevant zijn in het kader van het beroep gericht tegen de bestreden onontvankelijkheidsbeslissing waarbij werd vastgesteld dat het model van het standaard medisch getuigschrift niet gevolgd werd.

Een schending van artikel 9ter §3 3° van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekers voeren een tweede middel aan:

“Schending van de formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen, schending van artikel 9ter juncto artikel 62 Vr.W. 15.12.1980, tevens houdende schending van de materiële motiveringsplicht, en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel alsmede algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en de rechten van verdediging, inzonderheid nu de bestreden beslissing niet behoorlijk door verweerster ondertekend is. De bestreden beslissing dd. 30/04/2013 (stuk 1) is niet authentiek door verweerster (inzonderheid de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie of zijn/haar bevoegde attaché) ondertekend en kennisgegeven. Enkel een elektronische, gekopieerde doch niet authentieke handtekening ligt voor. Enkel een origineel ondertekende beslissing kan authentieke bewijswaarde en bewijskracht hebben. Dit wordt ook zo door auteur Mter. Benoit Samyn in het nieuwe standaardwerk omtrent het privaatrechtelijk bewijsrecht gesteld (Benoit Samyn, 'Privaatrechterlijke Bewijsrecht', Story 2012). He één en ander geldt ook hier. Dienaldus kan aan de bestreden beslissing ook geen bewijskracht en aldus geen rechtsgeldigheid

worden verleend. Dat ook om deze redenen de thans bestreden beslissing derhalve dient te worden vernietigd.”

2.2.2. Verzoekers betogen dat de bestreden beslissing niet ondertekend is, aangezien enkel een elektronische, gekopieerde doch niet authentieke handtekening voorligt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de onontvankelijkheidsbeslissing duidelijk de naam (Pelicaen Filip) en bevoegdheid (attaché) bevat alsmede zijn handtekening in elektronische vorm. Verzoekers betwisten dit niet. Evenmin wordt betwist dat betreffende attaché bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen.

Dat de handtekening van deze attaché een gescande handtekening betreft, maakt verder niet dat de bestreden beslissing geen handtekening zou bevatten en dus niet rechtsgeldig zou zijn. Een handtekening in elektronische vorm doet geen afbreuk aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Het volstaat dat de bestreden beslissing kan worden toegerekend aan een bepaalde en voor het nemen van de beslissing bevoegde persoon, wat in casu het geval is.

Een beslissing moet geen handgeschreven handtekening van de auteur bevatten. Een elektronische handtekening volstaat nu dit toelaat de beslissing toe te rekenen aan de auteur.

De stelling van verzoekers dat de handtekening op de bestreden beslissing, aangezien deze ingescand is, niet kan beschouwd worden als handtekeningen in de zin van artikel 2 van de wet van 9 juli 2000 betreffende de elektronische handtekeningen en de certificatediensten, vindt voorts geen steun in de rechtspraak van de Raad van State. Dit rechtscollège oordeelde met betrekking tot de gescande handtekening op een door een gemachtigde van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen genomen beslissing dat het “de digitale afbeelding is die met behulp van scantechnieken werd gemaakt” en “dat het daarbij gaat om een gewone elektronische handtekening in de zin van artikel 2, tweede lid, 1° van de Wet elektronische handtekening” (cf. RvS 24 september 2010, nr. 207.655). Daarenboven moet er nogmaals benadrukt worden dat, ongeacht of de handtekening die op de bestreden beslissing is aangebracht al dan niet een elektronische handtekening is in de zin van voormelde wetsbepaling, een handtekening er enkel op gericht is om zekerheid te verwerven omtrent de identiteit van de auteur van de bestreden beslissing. De beweringen van verzoekers laten niet toe te besluiten dat enige substantiële vormvereiste werd miskend of dat de bestreden beslissingen tot stand kwamen met machtsoverschrijding.

De uiteenzetting van verzoekers kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het tweede middel is ongegrond.

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC